

Sygn. akt IV U 293/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 293/14

UZASADNIENIE

Decyzją z(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z dnia 26.01.1982 r. Karta Nauczyciela i ustawy z dnia 17. 12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając wnioski ubezpieczonej z dnia 6 grudnia 2013 r. o zmianę podstawy wymiaru emerytury przeliczył od 01.12.2013 r. emeryturę M. M. przyjmując przy ustaleniu wysokości świadczenia najkorzystniejszy wariant tj. wynagrodzenie za okres od 01.01.1999 r. do 31.12.2008 r. i ustalając wysokość emerytury od 01.12.2013 r. na kwotę (...)

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona M. M. oświadczając, że nie zgadza się z decyzją z dnia 31 grudnia 2013 r. (k.2)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Na rozprawie ubezpieczona podniosła, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, bo według niej przy ponownym przeliczeniu emerytury organ rentowy powinien wziąć do jej przeliczenia w części socjalnej kwotę bazową obowiązującą w 2013 r., bo w tym roku uzyskała powszechny wiek emerytalny (k.8v).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. M. urodziła się (...)

Decyzją z dnia 28 kwietnia 2009 r. organ rentowy po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonej M. M. z dnia 15 kwietnia 2009 r. przyznał wymienionej prawo do emerytury od dnia 01.04.2009 r. Przy ustaleniu wysokości świadczenia przyjęto najkorzystniejszy wariant. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie z okresu od 01.1999 r. do 12.2008 r. i wyliczono wskaźnik podstawy wymiaru na 144,86% (decyzja z dnia 28.04.2009 r. k. 33-36 akt emerytalnych). Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczona nadal pozostawała w stosunku pracy i wносиła do organu rentowego wnioski o zmianę stażu pracy (akta emerytalne). Stosunek pracy między ubezpieczoną a Zespołem Szkół (...) w W. został rozwiązany z dniem 31 sierpnia 2012 r. (świadcstwo pracy k.127-129 akt emerytalnych). Dnia 4 marca 2013 r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne przeliczenie emerytury wskazując, że od przyznania prawa do emerytury przepracowała 30 miesięcy (k.166-167 akt emerytalnych). Decyzją z dnia 17 lipca 2013 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do ponownego ustalenia emerytury w związku z przepracowaniem 30 miesięcy po przyznaniu emerytury decyzją z dnia 28 kwietnia 2009 r. (decyzja z dn. 17.07.2013 r. k. 207 akt emerytalnych).

Po przyznaniu ubezpieczonej świadczenia emerytalnego od dnia 1 kwietnia 2009 r. była ona zatrudniona i podlegała ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu w okresach: od 01.04.2009 r. - 08.09.2010 r., 10.09.2010 r. - 17.11.2010 r., 19.11.2010 r. - 07.12.2010 r., 09.12.2010 r. - 07.03.2011 r., 09.03.2011 r. - 04.10.2011 r., 06.10.2011 r. - 29.03.2012 r., 31.03.2012 r. - 31.08.2012 r. tj. przez 3 lata, 4 miesiące i 28 dni.

Następnie dnia 6 grudnia 2013 r. M. M. złożyła do organu rentowego wnioski o zmianę podstawy wymiaru z 10 lat, 20 lat, lub według najkorzystniejszego wariantu (k.230 akt emerytalnych).

Decyzją z dnia 31 grudnia 2013 r. organ rentowy po rozpatrzeniu w/w wniosku na podstawie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył od 01.12.2013 r. emeryturę ubezpieczonej. Przy ustalaniu wysokości świadczenia przyjęto najkorzystniejszy wariant tj. wynagrodzenie za okres od 01.01.1999 r. do 31.12.2008 r. Organ rentowy wskazał, że wskaźnik podstawy wymiaru wyniósł 144,86%. Wskaźnik podstawy wymiaru ustalony z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 140,27%, i wobec tego, że jest niższy od przyjętego do obliczenia wysokości świadczenia zastosowano wskaźnik przyjęty do obliczenia emerytury wcześniejszej jako najkorzystniejszy. Podstawa wymiaru emerytury obliczona została przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 144,86% przez kwotę bazową - 2578,26 zł (przyjętą do obliczenia podstawy wymiaru w decyzji z dnia 28.04.2009 r. dotyczącej przyznania prawa do wcześniejszej emerytury) i wyniosła 3734,87 zł. Podstawa wymiaru po waloryzacji wynosi od 01.03.2013 r. - 4305,33 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 397 m-cy okresów składkowych i 73 miesiące okresów nieskładkowych. Obliczając wysokości emerytury organ rentowy przyjął do wyliczeń wysokość kwoty bazowej przyjętą do obliczenia emerytury wcześniejszej w kwocie 2578,26 zł zarówno przy obliczeniach części socjalnej, jak i stażowej emerytury (decyzja z dn. 31.12.2013 r. k. 236 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. M. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Spór w przedmiotowej sprawie dotyczy kwestii prawnych tj. rozstrzygnięcia czy do ubezpieczonej ur. (...), która uzyskała prawa do wcześniejszej emerytury od dnia 1 kwietnia 2009 r. ma zastosowanie art. 53 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przewiduje różne zasady przechodzenia na emerytury i różne sposoby obliczania wysokości świadczeń, w zależności od wieku ubezpieczonych.

Ubezpieczona urodziła się (...) a zatem do ustalenia uprawnień i wysokości jej emerytury ma zastosowanie dział II rozdział 1 ustawy zatytułowany: "Emerytura dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.". Stąd też do ustalenia uprawnień i wysokości emerytury skarżącej mają zastosowanie przepisy art. 24-26 tej ustawy, zawarte

w powołanym rozdziale. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. emerytura przysługuje po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Zastrzeżenia te dotyczą możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę, o ile spełnione są warunki w powołanych przepisach. M. M. skorzystała z możliwości wcześniejszego przejścia na emeryturę na podstawie art. 46 ustawy w związku z art. 47 i art. 88 ustawy Karta Nauczyciela. Zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 (to jest na warunkach przewidzianych dla osób urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.), przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełnią warunki tam określone do 31 grudnia 2008 r. Skarżąca spełniła przesłanki do nabycia emerytury z art. 46, 47 ustawy emerytalnej w zw. z art. 88 ustawy Karta Nauczyciela do 31 grudnia 2008 r. i dlatego przyznano jej emeryturę od dnia 1 kwietnia 2009 r., obliczając jej wysokość zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy, co wynika z decyzji organu rentowego z dnia 28.04.2009 r. (k.29 akt emerytalnych). Okoliczność, że wcześniejsza emerytura skarżącej została obliczona na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie daje podstawy do zastosowania dalszych przepisów art. 53 ustawy, a mianowicie przepisów art. 53 ust. 3 i 4 ustawy po osiągnięciu przez nią powszechnego wieku emerytalnego. Zgodnie z normą zawartą w art. 53 ust. 3 ustawy emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury, z zastrzeżeniem z ustępu 4 art. 53 ustawy. Na podstawie zaś ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Wskazane przepisy art. 53 ust. 3 i 4 w/w ustawy nie mogą mieć zastosowania do ubezpieczonej po osiągnięciu przez nią powszechnego wieku emerytalnego ze względu na datę jej urodzenia.

Przepisy art. 53 ust. 3 i 4 dotyczą osób, które nabywają prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy, a zatem osób, które urodziły się przed 1 stycznia 1949 r. i miały ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury na podstawie wcześniej obowiązujących przepisów. W ocenie Sądu do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które nabyły prawo od wcześniejszej emerytury na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy emerytalnej przepisy rozdziału 4 „Ustalanie wysokości emerytur, o których mowa w art. 27-50e” stosuje się tylko do osiągnięcia przez ubezpieczonych powszechnego wieku emerytalnego określonego w art. 24 tej ustawy. Po osiągnięciu przez ubezpieczoną powszechnego wieku emerytalnego 60 lat i 3 miesięcy z dniem 8 grudnia 2013 r. podstawa wymiaru emerytury może być obliczona tylko według przepisów art. 25 w związku z art. 26 ustawy. Ubezpieczona przeszła na swój wniosek na wcześniejszą emeryturę na podstawie art. 46 ustawy i prawo to realizowała. Po osiągnięciu wieku emerytalnego 60 lat i 3 miesięcy ubezpieczona nabyła prawo do przeliczenia wysokości emerytury, w tym przypadku na podstawie art. 26 ustawy, stosownie do uregulowań przewidzianych dla jej grupy wiekowej. Przepisy art. 53 ust. 3 i 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie mają zastosowania do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które przeszły na emeryturę na podstawie art. 46 tej ustawy (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13.12.2012 r. III AUa 684/12, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13.01.2011 r., III AUa 1054/10).

Wobec powyższego w ocenie Sądu nie zachodzą podstawy do przeliczenia emerytury dla ubezpieczonej według art. 53 ust 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwagi na to że ubezpieczona urodziła się po 31 grudnia 1948 r. i po osiągnięciu przez nią powszechnego wieku emerytalnego nie stosuje się tego przepisu do przeliczenia przyznanego jej świadczenia emerytalnego. Wobec powyższego do przeliczenia emerytury od dnia 01.12.2013 r. nie mogła być zastosowana przez organ rentowy, do przeliczenia części socjalnej emerytury kwota bazowa obowiązująca w dacie osiągnięcia przez nią powszechnego wieku emerytalnego.

Podsumowując Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.